

Stavern menighetsråd

dok 867

200606109 01.12.06
Kode Ki-SD1 Beh

Kultur- og kirke departementet
Kirkeavdelingen
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Stavern 28.november 2006

HØRINGSUTTALELSE OM STAT KIRKE

Stavern menighetsråd har behandlet utredningen Staten og Den norske kirke i 2 møter og har med stemmetall 5 mot 2 vedtatt å sende høringsuttalelse slik vedlegg viser.

For Stavern menighetsråd

Kjell O. Halvorsen
leder

Stavern menighetsråd

Høringsuttalelse om stat kirke

Vedlegg til oversendelsesbrev

1. Hvilke overordnede prinsipper bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken?

Tros- og livssynsmessige uttrykk har en naturlig plass i samfunnets liv og viktige samfunnsbyggende funksjoner og fellesgoder i og for samfunnet. Det er viktig at samfunnet legger til rette for at tros- og livssynssamfunnene får gode rammebetingelser, slik at de sikres reell frihet til å utøve sin religion og sitt livssyn.

Den statlige tros- og livssynspolitikken har i dag tre forutsetninger: prinsippet om tros- og livssynsfrihet, statskirkeordningen og prinsippet om ikke-diskriminering. På dette grunnlaget fører staten en aktiv støttende tros- og livssynspolitik. Ved en endring av kirkens relasjon til staten, vil prinsippet om tros- og livssynsfrihet og ikke-diskriminering ligge fast. Staten bør fortsatt ha en aktiv støttende religionspolitikk som sikrer positiv tros- og livssynsfrihet. Et prinsipp om dette kan med fordel nedfelles i Grunnloven.

2. Den norske kirke som statskirke:

Det direkte statlige kirkestyret avvikles, og de grunnlovsbestemmelser som hjemler dagens statskirkeordning oppheves. Retten til å utnevne biskoper og proster, og annen myndighet som i dag ligger til det kongelige kirkestyret, overføres som en konsekvens av dette til kirkelige organer. Den norske kirke blir et eget rettssubjekt som ved sine valgte organer selv fastsetter sin Kirkeordning. Ingen bestemmelser i det særlige lovgrunnlaget for Den norske kirke må komme i konflikt med innholdet i denne Kirkeordningen.

3. I hvilken lov bør Den norske kirke være forankret?

En offentlig tilknytning mellom staten og Den norske kirke opprettholdes ved at Den norske kirke gis et særskilt lovgrunnlag. Dette må utformes slik at kravet om ikke-diskriminering av andre tros- og livssynssamfunn ivaretas.

Det er rimelig at Den norske kirke i kraft av sin historie, utbredelse og oppslutning får en særstilling ved en kirkelov gitt av Stortinget. Kirkeloven bør forankres i en grunnlovsbestemmelse. En slik bestemmelse gir medlemmene trygghet for at folkekirken videreføres.

Den norske kirke må, ut fra prinsippet om tros- og livssynsfrihet stå fritt til å bestemme eget læregrunnlag, organisasjonsstruktur, hvem som skal ha myndighet til å bestemme læremessige spørsmål, tilsetninger og arbeidsgiveransvar.

Kirkeloven må derfor bli en kort rammelov, som inneholder bestemmelser som bekrefter at Den norske kirke fortsatt er et evangelisk - luthersk trossamfunn og en videreføring av dagens kirke som en landsdekkende og demokratisk folkekirke. Den må også ha bestemmelser som etablerer Den norske kirke som rettssubjekt med rettigheter og plikter, viderefører soknet som rettssubjekt og regulerer forholdet mellom de kirkelige rettssubjekter. Loven må også inneholde formuleringer som viser at den myndighet som i dag ligger i Kongens kirkestyre overføres til kirkelige organer.

Spørsmålet om et eventuelt skille mellom stat og kirke er ikke egnet for en folkeavstemning.

4. Hvordan bør Den norske kirke finansieres?

Den norske kirke bør ha en offentlig finansiering. Dette kan best skje gjennom en livssynsavgift.

Dette vil sikre at deltakelse i tros- og livssynssamfunn ikke vil avgjøres ut fra den enkeltes økonomiske evne. Dette innebærer også at andre tros- og livssynssamfunn økonomisk har samme ordning som Den norske kirke.

5. Hvordan bør valgordningene og demokratiet være dersom statskirkeordningen avvikles?

Valgordningen bør være som nå, men det må tas grep for å øke valgdeltakelsen. Det er viktig at Den norske kirke har en ordning som gjør det interessant og spennende å være med i det kirkemøtet kaller kirkens basisorgan, menighetsrådet. Derfor bør de andre organer i kirken ha sitt utspring i disse

6. Dersom statskirkeordningen avvikles, hva bør i så fall stå i § 2 (eller i en annen paragraf) i Grunnloven i tillegg til prinsippet om religionsfrihet?

I en verdiparagraf i Grunnloven som erstatter nåværende §2 bør det stå:

Den kristne og humanistiske Arv forbliver Statens Værdigrundlag

Nåværende § 16 erstattes med følgende:

Det paahviler Statens Myndigheder at lægge Forholdene til Rette for at Den norske Kirke og andre Tros- og livssynssamfund gives Adgang til at udøve deres Virksomhed i Henhold til deres Egenart.

I tillegg bør det være en henvisning til en egen lov om Den norske kirke der det kan hete:

Nærmere Bestemmelser om Den norske kirkes Ordning fastsettes ved Lov.

7. Hvem bør ha ansvaret for gravferdsforvaltningen?

Kommunene bør stå for gravferdsforvaltningen, slik ordningen er i noen få kommuner i dag. Drift av kirkegårder er et sensitivt forvaltningsområde, der alle uansett tilhørighet til tros og livssynssamfunn må kjenne seg likebehandlet.

8. Hvem bør eie og forvalte kirkebyggene?

Den lokale kirke/soknene bør eie kirkebyggene, og kirken må ha det økonomiske ansvaret.

I tillegg til midler med utspring i livssynsavgiften bør det etableres en ordning for statlige tilskudd til middelalderkirker og andre vernede kirker der utgiftene går ut over det som ellers er normale vedlikeholdsutgifter.